

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

judecând, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Guțu Teodor în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017 și sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 aprilie 2016, în cauza penală privind-o pe

Berladean Anjela xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond - 02.04.2015 - 28.04.2016;

Instanța de apel - 14.06.2016 - 01.11.2016;

10.07.2017 - 19.09.2017;

Instanța de recurs - 27.01.2017 - 23.05.2017;

24.01.2018 - 06.03.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 aprilie 2016, Berladean Anjela a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea în domeniul financiar pe o perioadă de 5 ani.

Conform art. 84 alin. (1), (4) Cod penal, instanța de judecată a adăugat, parțial la pedeapsa de 11 ani aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 13 decembrie 2013, fiindu-i reținută pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 13 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea în domeniul financiar pe o perioadă de 5 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă și s-a dispus încasarea din contul lui Berladean Anjela în beneficiul lui Hanganu Ivan cu titlu de prejudiciu material suma de 80000 euro sau, echivalentul în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la data executării.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, în perioada de timp

anul 2012 până în luna septembrie 2013, Berladean Anjela acționând prin înțelegere prealabilă cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, având scopul însușirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, având un plan bine premeditat, prin diferite metode de inducere în eroare, prezentându-se cu un alt nume ca Rotaru Veronica, obținând încrederea lui Hanganu Ivan, sub pretextul că îl ajută pe ultimul să obțină un contract legal de muncă în SUA, cu un salariu avantajos, prin mai multe tranșe a însușit de la ultimul suma totală de 80000 euro, care conform cursului valutar al valutei euro față de leul moldovenesc stabilit de Banca Națională la 02 octombrie 2013 era de 17,6299, respectiv suma de 80000 euro constituie 1410392 lei, fapt confirmat prin recipisa emisă de prima la 02 octombrie 2013 cu obligația de a-i restitui până la 02 noiembrie 2013, după care obligațiile nu și le-a onorat, cauzând părții vătămate, Hanganu Ivan, un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 1410392 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Guțu Teodor în numele inculpatei, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând următoarele argumente:

- sentința este întemeiată pe declarațiile contradictorii ale părții vătămate Hanganu Ivan și a martorilor - membrii familiei lui, soția Hanganu Anastasia și fiul Hanganu Denis. Alți martori ai acuzării au fost subalternii lui Hanganu Ivan - Lucovșciuc Victor, Matei Andrei, Capcelea Maria, cu care el a lucrat mai mulți ani împreună la combinatul de cerealiere din str. xxxx, mun. xxxx, care în instanța de judecată au declarat că, de la el Hanganu Ivan împrumuta bani, însă nu pe o perioadă mai mare de 1 lună (adică după scurgerea unei luni banii erau restituiți), ceea ce dă de bănuț că, Hanganu nu a dispus de sume de bani atât de mari și să fi fost înșelat de către inculpată de atâtea ori;

- la baza sentinței de condamnare a inculpatei Berladean Anjela la fel, au fost puse și declarațiile martorului Chirilovici Vladimir, care activează în funcția de colaborator al IP Centru, și care abuzând de obligațiile sale de serviciu (fără a avea o oarecare plângere de la Hanganu Ivan, dar deoarece sunt prieteni ori există alte interese între ei), au mers la inculpată, la domiciliul acesteia și cu amenințări, au impus-o pe ultima să scrie o recipisă, precum că, a împrumutat bani de la Hanganu Ivan în sumă de 80000 euro, fapt care în realitate nu a avut loc;

- nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare a inculpatei declarațiile martorului Plăcintă Violeta, cu care Berladean Anjela are un litigiu civil în instanțele de judecată și nu mai mult, care de fapt nici nu a putut face careva declarații de învinuire în legătură cu cazul pe care aceasta se învinuiește;

- în instanța de judecată partea vătămată Hanganu Ivan a făcut declarații diferite de cele de la etapa urmăririi penale. În instanța de judecată acesta a declarat că, cele mai mari sume de bani, pe care el i-a dat Angelei Berladean au fost: 30000 lei; 1000 euro; 16000 lei; 12000 lei; 10000 lei, pe când la etapa urmăririi penale în procesul-

verbal de interogare a lui Hanganu Ivan în calitate de parte vătămată figurează sume de 35000 lei; 40000 lei; 50 000 lei; 70000 lei; 100000 lei; 150000 lei și 200000 lei. De asemenea, a declarat că, a primit 3 credite de la Bancă, banii care au fost dați inculpatei, însă în materialele cauzei penale careva dovezi în acest sens acesta nu a prezentat nici organului de urmărire penală și nici instanței de judecată, partea vătămată Hanganu Ivan a mințit și prin faptul că, a avut 40000 euro, de existența și proveniența cărora nu s-a confirmat;

- urmărirea penală după 30 noiembrie 2014 (f. d. 12, vol. I), a fost efectuată ilegal, deoarece nu există o ordonanță cu privire la prelungirea termenului de urmărire penală. Acest termen a fost întrerupt la 30 noiembrie 2014 și preluat după aceasta la 31 decembrie 2014, prin ordonanța din aceeași zi (f. d. 14, vol. I), fapt asupra căruia instanța de fond nu s-a expus;

- instanța de fond la examinarea cauzei a depășit limitele atribuțiilor sale și a admis acțiunea civilă a părții vătămate (care de fapt nici nu a fost înaintată de către partea vătămată Hanganu Ivan) și a încasat de la inculpata Berladean Anjela în beneficiul lui Hanganu Ivan 80000 euro sau echivalentul acesteia în lei moldovenești, după cursul oficial al BNM la data achitării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocat și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpata Berladean Anjela a săvârșit infracțiunea incriminată, iar pedeapsa aplicată este legală, echitabilă și proporțională.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatei Berladean Anjela, în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată și consemnate în procesul-verbal.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatei și le-a calificat drept o metodă de apărare în scop de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală pentru fapta comisă și această versiune nu coroborează cu celelalte probe.

Colegiul penal a considerat constatările instanței de fond obiective și corecte, iar alegațiile părții apărării nu au fost reținute, deoarece sunt combătute integral de către probatorul examinat.

Instanța de apel a indicat la personalitatea inculpatei, care nu este la prima abatere de la lege, cu aptitudini psihologice deosebite, prin care cucerește încrederea victimelor de gen masculin înșelându-i și abuzând de aceasta, metodă prin care le dobândește ilegal bunurile și alte obiecte de preț.

Nu au fost reținute argumentele apărării precum, că la baza sentinței de condamnare prima instanță a pus declarațiile martorilor care lucrau împreună cu partea vătămată și care urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece acești

martori au indicat că Hanganu Ivan, împrumuta de la ei bani, ceea ce denotă că ultimul nu dispunea de sume mari de bani. Martorii acuzării au indicat că Hanganu Ivan împrumuta bani pentru a-i transmite persoanei cu numele „Veronica”, mai mult ca atât martorii Capcelea Maria, Matei Andrei, Chirilovici Vladimir, Lucovșciuc Victor au menționat că persoana cu numele „Veronica” venea săptămânal la Hanganu Ivan, iar ultimul îi transmitea bani pentru diferite necesități.

Instanța de apel nu a reținut nici argumentul apărării precum, că inculpata Berladean Anjela a fost impusă să semneze recipisa precum că ultima a împrumutat de la Hanganu Ivan suma de 80000 euro, dat fiind faptul, că inculpata nu a contestat legalitatea acesteia, iar comiterea actelor de escrocherie față de partea vătămată Hangan Ivan este dovedită și prin alte mijloace de probă examinate în instanța de fond și apel.

De asemenea, instanța de apel nu a admis și nu a reținut argumentul apărării precum că, declarațiile părții vătămate, cât și a martorilor sunt părtinitoare, or, declarațiile acestora sunt consecutive, coroborează și se completează, mai mult ca atât martorii au depus declarații atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința instanței de judecată sub jurământ.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpata Berladean Anjela nu echivalează cu achitarea acesteia, deoarece, în opinia instanței de apel, în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe în sprijinul învinuirii care dovedesc cu certitudine vinovăția ei în comiterea infracțiunii incriminate, iar poziția inculpatei se apreciază ca o metodă de apărare și atenuare a situației în care se află.

În aceste sens instanța de apel a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatei precum că, ea nu a săvârșit infracțiunea incriminată, deoarece acestea sunt contradictorii și nu coroborează cu probele administrate, care combat integral alegațiile apărării, prin care se urmărește scopul evitării răspunderii și pedepsei penale pentru fapta săvârșită.

Astfel, instanța de apel a conchis, că la cauză au fost administrate suficiente probe, care coroborate între ele, în cumul confirmă pe deplin vinovăția inculpatei, iar utilitatea și veridicitatea acestora nu trezește careva îndoieli.

Instanța de apel a considerat că argumentele indicate în apelul avocatului nu pot fi reținute ca temei justificativ de casare a sentinței contestate, deoarece împrejurările în care inculpata a săvârșit infracțiunea au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauză și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei.

De asemenea instanța de apel a conchis că, acțiunile de urmărire penală în cauza penală examinată au fost efectuate în strictă corespundere cu legislația, și la examinarea cauzei în prima instanță au fost respectate rigorile legale.

În opinia instanței de apel, prima instanță la aprecierea măsurii de pedeapsă a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, personalitatea infractorului, de circumstanțele atenuante și agravante.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Guțu Teodor în numele inculpatei, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- nu a fost demonstrată vinovăția inculpatei;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- atât prima instanță cât și instanța de apel au înserat în textul motivat al sentinței și deciziei declarațiile părții vătămate și a martorilor, care au fost făcute la urmărirea penală și nu în cadrul ședinței de judecată, iar aceste declarații n-au fost verificate în ședința instanței de apel prin citirea lor în ședința de judecată;

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului apelului cu privire la faptul că la materialele cauzei lipsește o ordonanță de prelungire a termenului de urmărire penală, cât și instanța de apel nu s-a expus și asupra motivelor admiterii acțiunii civile, în condițiile când o asemenea acțiune n-a fost înaintată de către partea vătămată.

În rest, recurentul a invocat în recurs aceleași motive care au fost indicate și în cererea de apel (pct. 3 din prezenta decizie).

6. Procurorul și partea vătămată Hanganu Ivan au depus referință privind opinia lor asupra recursului declarat, pledând pentru declararea inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 mai 2017 a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7.1. În motivarea soluției sale instanța a menționat că, instanța de apel nu a ținut cont de practica judiciară constantă, care menționează, că partea descriptivă a deciziei se începe cu expunerea succintă a faptelor de săvârșirea cărora inculpatul este declarat vinovat sau a învinuirii sub care a fost pus, apoi se expune fondul apelului, conținutul solicitărilor părților participante în ședința judiciară, argumentele suplimentare. În continuare în decizie se expune concluzia generală pe marginea apelului și temeuriile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective, menționându-se că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel, or, nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Totodată, Colegiul lărgit a reținut, că instanța de apel a dat citirii declarațiilor martorilor *depose în cursul urmăririi penale*, însă fără a verifica și a se expune în mod legal asupra declarațiilor făcute de către partea vătămată, martori, *în cadrul ședințelor de judecată*, adică nu s-a expus în modul prevăzut de lege asupra argumentelor apărării privind contradictorialitatea declarațiilor, în special, ale părții vătămate Hanganu Ion.

Deși în recursul depus avocatul solicită achitarea inculpatei, nu indică temeiul de drept de casare a deciziei instanței de apel, nici temeiul de drept de achitare a acesteia, astfel nemotivându-și solicitările, de aceea instanța de recurs nu s-a expus asupra acestei solicitări.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017 a fost respins apelul avocatului ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

8.1. În motivarea deciziei instanța a menționat că, instanța de fond a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite o încadrare juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin probe pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părților vătămate Hanganu Ivan, Hanganu Denis, a martorilor Hanganu Anastasia, Lucovșciuc Victor, Capcelea Maria, Matei Andrei, Chirilovici Vladimir, precum și prin materialele cauzei administrate la cauza penală.

Argumentele apelantului cu privire la faptul că la baza sentinței de condamnare au fost puse declarațiile contradictorii ale martorului Chirilovici Vladimir, care activează în funcția de colaborator al IP Centru, declarațiile martorului Plăcintă Violeta cu care Berladean are un litigiu civil în instanțele de judecată, declarațiile martorului Hanganu Anastasia care este soția părții vătămate, declarațiile martorului Hanganu Denis, care este fiul părții vătămate, declarațiile martorilor Lucovșciuc Victor, Capcelea Maria, Matei Andrei, care au fost subalternii părții vătămate, nu au fost reținute ca întemeiate de către instanța de apel și nu prezintă temei de casare a sentinței atacate, or, aceste argumente nu-și găsesc confirmare în materialele cauzei penale, martorii părții acuzării au indicat că Hanganu Ivan împrumuta bani de la ei pentru a-i da persoanei cu nume „Veronica”, mai mult ca atât Lucovșciuc Victor, Capcelea Maria și Matei Andrei au menționat că persoana pe nume „Veronica” venea săptămânal la Hanganu Ivan, iar ultimul îi transmitea bani pentru diferite necesități.

Cu privire la argumentele apelantului precum că, *ancheta preliminară la etapa urmăririi penale după 30.11.2014 (f.d. 12, Vol. I), a fost efectuată ilegal, deoarece nu există o ordonanță cu privire la prelungirea termenului de urmărire penală, fiind întrerupt la 30.11.2014 și preluat după aceasta la 31.12.2014, prin ordonanța din aceeași zi (f.d.14, vol. I), fapt la care instanța de fond nu a reacționat*, Colegiul a reținut că prin ordonanța privind prelungirea termenului urmăririi penale din 31.10.2014 a fost prelungit termenul urmăririi penale până la 30.11.2014 (f.d. 12, vol. I). La 27.10.2014 a fost dispusă prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Centru, mun. Chișinău, punerea sub învinuire a lui Berladean Anjela. La 30.10.2014 a fost dispusă prin ordonanță restituirea cauzei penale organului de urmărire penală al IP Centru al DP mun. Chișinău, pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale (f.d. 125, vol. I).

Astfel, instanța de apel a reținut că, conform art. 259 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, *urmărirea penală se efectuează în termen rezonabil și termenul de urmărire penală într-o cauză concretă se stabilește de către procuror printr-o ordonanță, ținând cont de criteriile de apreciere a termenului rezonabil prevăzut de art.*

20 alin. (2) Cod de procedură penală. Conform art. 52 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, în cadrul urmăririi penale, procurorul fixează termenul rezonabil de urmărire penală pentru fiecare cauză în parte.

Raportând cele menționate la materialele cauzei, Colegiul penal a concluzionat că, termenul stabilit de procuror este un termen rezonabil de lucru al organului de urmărire penală și nerespectarea lui de către părți nu duce la nulitatea acțiunilor procedurale efectuate după termenul stabilit sau la excluderea acțiunilor efectuate de organul de urmărire penală în cadrul procesului penal. Neindicarea termenului de urmărire penală nu echivalează cu nulitatea absolută, excluzând din proces ca probe actele procesuale importante în cauză.

Mai mult ca atât, partea apărării nu a invocat încălcarea dreptului la apărare la faza urmăririi penale. După cum a menționat legislatorul la alin. (4) art. 251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă sau la terminarea urmăririi penale-când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată-când partea a fost absentă la efectuarea acțiunilor procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. Dat fiind faptul că nici una din aceste situații nu este prezentă în cauza dată, instanța de apel a considerat că nu are temei juridic de a dispune încetarea procesului penal în privința inculpatei.

Referitor la numirea pedepsei, Colegiul penal a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Luând în considerație faptul că inculpata anterior a fost condamnată, a comis o nouă infracțiune deosebit de gravă din intenție, nu a recunoscut vina, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, prezintă un pericol social sporit, precum și toate circumstanțele cauzei și caracteristicile inculpatului expuse de către prima instanță în conținutul sentinței, Colegiul penal a concluzionat că, realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatei, cât și a altor persoane, este posibilă doar numindu-i o pedeapsă în limitele prevăzute de norma legală, care este privativă de libertate.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță just a dispus admiterea acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Hanganu Ivan cu încasarea sumei de 80 000 euro din contul inculpatei în beneficiul acestuia, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, iar argumentul apelantului precum că instanța de fond a depășit limita atribuțiilor sale și a admis acțiunea civilă, nu a fost reținut ca întemeiat, or, instanța de

fond a încasat suma de 80 000 euro, în baza recipisei din 02.10.2013, acesta fiind un înscris incontestabil ce dovedește cuantumul prejudiciului cauzat părții vătămate, iar partea vătămată a solicitat restituirea acestei sume cu titlu de prejudiciu ce i-a fost cauzat prin infracțiune, ceea ce se confirmă prin declarațiile depuse de către acesta.

9. Recurs ordinar a declarat avocatul Teodor Guțu în numele inculpatei, prin care a solicitat casarea sentinței și a deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, indicând motive identice celor din apel.

10. Asupra recursului a depus referință procurorul, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece lipsesc temeiuri de casare a hotărârii contestate.

10.1. Referință a depus și partea vătămată Hanganu Ivan, prin care a solicitat respingerea recursului, deoarece hotărârea instanței de apel este întemeiată și motivată.

11. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul este depus de avocat în favoarea inculpatei și ca temei de drept s-a invocat pct. 6) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal reiterează că pct. 6) stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În context, Colegiul ține cont de faptul că, în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel urmează să expună succint faptele de săvârșirea cărora inculpata este declarată vinovată sau a învinuirii sub care a fost pusă, fondul apelului, conținutul solicitărilor părților participante în ședința judiciară, argumentele suplimentare, concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective, să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel, precum și dispozitivul deciziei trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea descriptivă.

Astfel, instanța de recurs constată că argumentele recurentului, formulate în temeiul statuat la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare, or, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul deciziei fiind concordant motivării soluției și clar expus, prin urmare, decizia fiind în corespundere cu prevederile art.417 alin.(1) Cod de procedură penală.

Mai mult, Colegiul sesizează că recurentul, deși invocă drept temei pentru recurs pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, acesta nu indică exact care anume din motivele cuprinse în respectivul temei pentru recurs, le consideră pertinente întru admiterea recursului ordinar declarat și casarea deciziei instanței de apel.

Verificând argumentele recursului, în raport cu actele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul constată că, instanța și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de avocat.

Așadar, conform art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

La fel, Colegiul lărgit reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința este întemeiată.

În fapt, decizia corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, instanța de apel specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de respingere a apelului declarat de avocat, pronunțând o nouă soluție și reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului privitor la cele invocate precum că instanța de apel a adoptat o decizie nefondată în privința Anjelei Berladean.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurent în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

În aceeași ordine de idei, Colegiul lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, potrivit căreia Berladean Anjela a fost recunoscută vinovată și condamnată.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatei.

Prin urmare, cele relatate denotă faptul că, motivul prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu-și găsește confirmare în speța dată și nu servește drept temei întru casarea deciziei recurate.

Referitor la eroarea prevăzută în pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul evidențiază că temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, pe când în cazul supus judecării avocatul - recurent își exprimă dezacordul cu existența elementelor infracțiunii imputate inculpatei, solicitând pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința acesteia, temei care de fapt cade sub incidența pct. 8) al normei menționate, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, or, instanța reiterează că, nici acest temei nu și-a găsit confirmare la judecarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită

a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fie influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține, că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

De asemenea, Colegiul penal lărgit constată, că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, iar argumentele invocate nu pot servi temei de desființare a unei hotărâri legale, deoarece instanța de apel a motivat decizia sa și corect a menținut sentința instanței de fond prin care Berladean Anjela a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel analizând cumulul de probe administrate la cauză corect a constatat vinovăția în forma *intenției directe* în acțiunile inculpatei manifestate în mod fraudulos cu scopul dobândirii ilicite pentru sine a unei valori materiale străine, ceea ce reprezintă prezența *laturii subiective* și a *laturii obiective* a infracțiunii incriminate.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel a adoptat o hotărâre întemeiată, argumentele invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea. Prevederile legale obligatorii au fost respectate la judecarea cauzei în apel și Colegiul s-a expus motivat la respingerea apelului, cât și s-au indicat detaliat motivele adoptării soluției.

De asemenea, Colegiul penal reține că motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat de avocat, indicate ulterior și în recursul ordinar, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie

1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, Colegiul concluzionează că argumentele invocate în recursul ordinar sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil concluzia de respingere a acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei instanței de apel.

12. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Guțu Teodor în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017 în cauza penală privind-o pe *Berladean Anjela*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 03 aprilie 2018.

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă
Liliana Catan
Elena Covalenco
Iurie Diaconu
Ion Guzun